

Ông Thìn qua Mùi đón nay đúng 25 năm và đã về Việt Nam 20 lần, chưa kể Tết Con Rồng năm nay.

Bà Thìn chia sẻ Việt Nam mới có 1 lần khi đọc tin ông bà thân sinh đau lòng. Nữ Trí cho ông chỉ sang mãi, chưa bà Thìn sốt không bao giờ thấy lần quê hương lần thứ hai.

Không phai bà chung Cồng hay chung ai ở Việt Nam, mà chia vì cảm thấy chung thích thú gì khi bộ công ăn việc làm đó về quê hương chuột lợn nhung đỉu khó chịu nhau xe cộ chèo bát mìng trên đường; không khí nóng nực bức bí bùm; phản ứng nhu cầu ai cũng có về nhu bát lợ chèo số vui nhau. Chia nghĩ đến việc băng qua đường bà Thìn cũng đã thấy rún tóc gáy. Băng qua đường rùi bà mới thấy nhau mình vẫn đón sốt sau khi lưu mang băng qua bãi mìn, hầm chông. Có lần tớ bên này đường qua bên kia đường bà Thìn phai gửi taxi đón đi. Bà Thìn nói lý việc này với bà Mồng, người chia sẻ khá thân ở Việt Nam. Bà Mồng mới từ Huế vào sống ở Đà Nẵng. Mới lần ông Thìn với Đà Nẵng thong dong ở đây. Nghe xong bà Mồng nói nhau quát:

-Nói rằng mà lờ rờa. Chia o không có khi mô ở Việt Nam răng?

-Em ở Mùi đã 25 năm, quen rùi. Vợ i lần Việt Nam trước 1975 khác bây giờ, xe cộ ít, bộ i bộ m ít, con người cũng khác.

-Đường Thìn cũng ở Mùi 25 năm.

Bà Thìn không trả lời. Chung lờ bà nói thật ông Thìn với Việt Nam chia vì gái. Bà Mồng cũng

đoán ông Thìn về Vitt Nam chỉ vì chuyn y nhéng khóng tinn nói ra. Nhìn cái cách g i đ nh thoi của ông Thìn, bà M ng c ng c ng bit ông g i cho b . Ông c m cái đ nh thoi mình c m tay ng i tình, thành thoing l i nheo m t ng m n nh  c t mình trong đó hình bóng ai, r i đ  nó sát vào mi ng nh  s p h nh. M i l n ông n oi chuyn đ nh thoi ít nhất c ng 10 ph ut. Không phải gửi cho b , ai l i g i l âu nh  v y cho t n tin. Th y c ai k u cách g i đ nh thoi của ông, bà M ng gai con m t qu a. Ph i chi ông c òn tr , đ  69 tu i r i m a. Có l n ông Thìn thu e xe h i bao c  nh a bà M ng d i Bà N a ch i, m à su t c  m y tinng đ ng h  ch ng bu n n oi chuyn v i ai c , c  tr m ng am bu n b a nh  đ ang nh  đ n ai. M t l át sau ông g i đ nh thoi. Ông ng i cạnh tài x , bà M ng ng i gh  sau. Bà nho i ng o i ra phía tr c, gi  v v i tay lấy chai n o c đ nghe l en xem ông Thìn n oi g i, nh ng không nghe rõ đ ng.

Từ ngày qua M  ông Thìn ch  làm vic lai rai ch ng hai n ăm, l ng ba đ ng ba c c, r i l nh tin b nh SSI (Supplemental Security Income). Khi n p h  s  xin tin SSI ông Thìn kh ng bit m nh có b nh th t hay không. Ông nghĩ h nh nh  ông có b nh th t. Ông hay quên, quên chìa khóa xe trong l  khóa; quên t t b p gas; thậm chí đ nh tìm cái áo đang m c. Nh  v y là có v n đ  v  tâm thần (mental) r i, ch  còn g i nữa. Tâm th n có v n đ  là m t trong những lý do đ nh tin SSI. M t ng o i b n n oi v y và ch  cho ông cách làm h  s  xin. Ông không ...hy vọng ông b  b nh th t cho đến khi đ ng ch p thu n. Ông ph c anh b n "ch n đoán" hay. "Nó qua M  tr c mình mà! Cái gì nó cũng rành. Hình nh  ai l  M  tr c c ng gi i h n k  đ n sau, tr  ng o i Da Đ ". Ông Thìn l m b m.

Tín SSI kh ng đ  chi tiêu, nhất là t  ngày ông Thìn v  VitNam ăn T t m i n ăm. M i vic chi tiêu dành d m đ u do bà Thìn. Bà làm móng tay (nail). Đ  ngoài 50 tu i, l i kh ng đ ng c nhanh nh n nh ng r t c n tr ng trong công vic, bà ch  làm cho khách quen, nh ng ng o i l a thích tính cách này c a bà. Vì vậy trên 20 n ăm nay bà kh ng đ i ch  làm.

-T t n ăm nay sau T t Tây có 22 ngày thôi. Bà có mun vé thăm ông già v i tôi không? Mình mua vé s m cho rõ.

-Ông mua vé cho ông đi. Tôi kh ng v  d au. À, l  VitNam tr ng răng r  và đ p làm. Ông nh  đ n nha s i tr ng l i ba cái răng c a. Ông bit rồi đó, bây giờ Medical kh ng tr  tin trám răng, tr ng răng cho ng o i già n a, ch  tr  tin khám và những răng thôi. Nh  ph i tr ng ba cái răng c a. Đ  v y trông mi ng ông nh ...cái họ -Bà Thìn c o i.

Đây kh ng phải l n đ u bà Thìn b o ông tr ng l i ba cái răng c a. Năm ngoái bà c ng đ  60 r i, nh ng khi v  Đà Nẵng ông b o bà M ng ch  cho ông ch  tr ng răng thì bà M ng n oi s  ch 

nhưng rู้i không chém. Sau đó nhân khi tiếp đón thuyền cho bà Thìn từ Mười giờ về, bà Mười nói:

-Răng o lão bùo dũng trung răng? O muôn "nói giáo cho giặc" hả? Cứ đùa cho chém ăn. Mười "con nhím" thay dũng có răng là nhím thêm nanh vuốt.

Bà Thìn cười nhảm nãc nã, giặc giang Huân:

-Không răng mô chém.

Hàm răng của ông Thìn là một đùa tài đùa giòn của nhũng người thân "Này, chém phai bùo lanh trung lão ba cái răng của; không thì có ngày chém bù kết lão i đó". "Khẽi lo đi, trên 15 năm nay tôi có hôn lanh đâu". Hỗn đùa giòn ngay trước mặt ông Thìn nhũng ông không hể giòn. Có lẽ ông chém có mồi mực lú đùi m đó.

Ông Thìn chém rùi bà Thìn vui Việt Nam cho phép vì biết chém chén bà không đi, nhét là đi cùng với ông. Bà muôn trong hai vui chém phai có mặt người lão Mười coi sóc nhà cửa, con cái. Ngay cả khi bà vui Việt Nam, đùa ông Thìn lão Mười bà cũng không an tâm, huống chi đi cả hai.

-Sao o cù gang đùa dũng Thìn vui Việt Nam mặt mình rùa? Ông không sốt mệt con nhím bên này "chém" mặt chém o răng-Bà Mười nói qua đón thuyền.

-Ôi chao! Hỗn "chém" lúng đùa...núu cao hể.

-Nói răng mà lú rùa. Dùng Thìn năm nay chém đòn 70. Mười ông lão đây cùng tuoi vui dũng không đùa nhím dũng mô. "Buồn nhà không thiêng". Tôi o thay chém o rùa, chém...

Bà Mười đùa nói tiếp "... chém tui thay dũng còn ngon lúm" nhũng bà nghe lúi kope.

-Ôi chao! Đàn ông ở Mô vở Việt Nam mà, bù ít tiễn ra "quết, quết" chút đanh chằng sao đâu. Tuôi thông cảm.

Bà Thìn thông cảm thết, chả không phai nói nỗi đùu môi chót lồngi. Tứ ngày ông Thìn ăn tiệc SSI ông đón bùnh thêm, không phai bùnh tâm thển, mà là bùnh lồngi. Trước đây ông còn săn sóc nhà cùa, quét dọn chỗ này chỗ kia, bây giờ chỗ khi nào nhà cùa bùi bùi mòn dày lồng hay sập có khách đón thăm ông mồi đong tấp cái máy hút bụi. Trước đây ông còn rã a chén bát, đem áo quặt bù vào máy giặt sấy, bây giờ thì khói. Bà Thìn nói ông lồngi thì ông sững sờ:

-Bà tống bà đi làm rã i tôi làm lão bùc cho bà sao? Bà tính xem. Tiện SSI cùa tôi mồi tháng đòn 830. Chỗng trình trống giúp tiễn thuê nhà (Housing Section 8) cũng nhỉ tôi bùnh mồi dò xin. Mồi tháng 1050 đâu phai ít. Mutt mình tôi mồi tháng đem vể cho cái nhà này 1880. Mà...mà tôi cũng chẳng bao giờ thử nghiệm. Bà còn muộn gì nã a.

Bà nghe ông nói cũng có lý. Ông có tiễn dài dài nhỉ vay còn hồn ông Bùn ở nhà bệnh cùnh, thử nghiệm kinh niên. Có lõi vì thử nghiệm nên ông Bùn rãt khó tánh. Đều xe ngoài đòn, hôi gien xe ông, ông cũng cùn nhỉn, có khi violet mắt mìn giày "cùnh cáo" dán ngay lên kính xe cùa ngõi "vi pham". "Nghe cũng có lý" nghĩa là "hồi i có lý" mà thôi. Bà thay có cái gì không qua nhũng lý giái cùa ông, nhخت là mut hôm có ngõi i trong tiệm nail hồi vể ông.

-Lâu nay quên hồi thăm anh. Anh làm gì chỗ?-Mut chỗ thay nail mồi vô làm hồi.

-Thì...thì...ở nhà, chả làm gì.

-Ở nhà? Ở nh mày tuồi rã i

-Hả? Còn chả, sao trộ vây?

-Tui thua 16 tuồi.

-53 mà trông nhả 35-Anh thợ nail nghe i kêu bên cửa i nói.

Tôi đó anh thợ nail hình nhả muôn tán tinh bà Thìn, bóng gió nói xin u ông Thìn. Bà rết dỗ ống vải mày nghe i đàn ông làm thợ nail, nhả ng không phai lối nói cưa anh ta không có nh hưng. Bà Thìn cầm thiệp nhả mình đang tò tò xem thang chung. Ông Thìn không nhèng lối i công việc nhà mà còn lối i cù vù sinh cá nhân; trong khi bà rết chú trung việt chia i chuột, làm đập. Bà không hiểu sao chung bà i dỗ nhả vù y mà mày "con nhả" i Việt Nam lối i thích ông.

-Ông làm i n làm phái c vùt mày cái quen cái cúc cũ đi.

Bà nhăn mặt thiệp ông mặc cái quen trung đãng sang màu vàng i. Bà chết nhả đón cái quen cùc cháo lòng cưa ông già ăn xin i ché Cún trung đây mà rùng mình. Một hôm bà đang nghe trang điu m thì nghe có tiếng gì nhả tiếng nèc chay xuêng ống cống bể nghẹt "i c, i c, i c..." rì ti i p theo là một tiếng "i c". Bà nhìn ra thiệp ông Thìn đang cầm ly nèc. Bà cùn nhèn:

-Ăn xong, ông muôn súc miêng thì... súc miêng, còn muôn uông nèc thì ...uông nèc. Sao lối làm cù hai mặt lòn vùy? Ôi chao, ai lối i uông nèc súc miêng!

Ông cãi lối:

- Không cùn thiết! Một thì gi! Bà thì cái gì cũng chém chém.

Bết đùu tò đó hai nghe i hay gây nhau. Bà không muôn ông nghe chung giêng vùi bà và cái "chuyen kia" hả a hoan lòn mèi có, rết mèi n cùng đùi vùi bà và chung thích thú gì lòn đùi vùi

ông. Ông trách thì bà giỗ lỗ. Ông giỗn dỗ bà lỗ i nhỗ đỗn anh thỗ nail. Anh ta ngỗi bàn nail bên cỗnh bà. Anh ta thua bà 3 tuỗi, khỗng vỗ con. Hình nhỗ anh ta "kỗt đàn bà" nỗn hay nói chuyỗn đàn bà cho sỗng miỗng. Nghe anh ta nói, bà Thìn thỗ y ghê ghê, nhỗng khỗng phỗn đỗi. Anh ta tỗng bà thích nỗn cỗ nói dai. Rỗi anh ta nói vỗ nhỗng ngỗi đàn ông cao tuỗi, có ý muỗn nói ngỗi nhỗ ông Thìn là hỗt xíu-quách rỗi. Anh ta khỗng ngỗ chính bà mỗi là ngỗi hỗt xíu-quách.

Bà Thìn nghe nói khi đàn ông tán tỗnh đàn bà có chỗng hỗ phỗi biỗt hỗ có thỗ thành công trên 50% mỗi dám tán; nỗu khỗng, hỗ có thỗ bỗ chỗi, ăn tát, có khi ăn dao. Anh thỗ nail này cỗn cỗ vào cái gị mà dám tán bà nhỗ? À, chỗc hỗn tỗng nhỗm bà nhiỗu xíu-quách hỗn chỗng bà. Hỗn nhỗm to rỗi. Dù sao bà cũng hỗi hanh diỗn vì có ngỗi đàn ông trỗ hỗn mình đỗ ý đỗn mình.

-Còn lỗ đây là may lỗm rỗi đó.

Ý bà muỗn nói bà khỗng bỗ nhâ theo ngỗi khác là may cho ông Thìn lỗm rỗi. Bà phỗn lỗng nhỗng lỗi nỗng nhỗ cỗ a ông Thìn nhỗ vỗ y. Bà chỗ nói vỗ y thôi, chỗ khỗng bao giỗ rỗi bỗ ông. Tuy bà khỗng mỗn nỗng vỗi ông nhỗng thỗng ông. Mỗt lý do nỗa là bà rỗt thỗng và sỗ đỗ a con trai đỗu. Nó nghe nói đỗn chuyỗn li dỗ nhỗ nghe nói đỗn tai lỗng khỗng bỗ. Có lỗn hai ông bà gây nhau. Ông đỗ a tay nhỗ muỗn đánh bà, còn bà thì nói lỗn:

-Ông muỗn li dỗ khỗng?

Thỗng con trai nghe hai tiỗng "li dỗ", hét lện mỗt tiỗng nhỗ Trỗng Phi lỗ cỗu Tràng Bỗn:

-Hai ngỗi mà cỗn nhỗ vỗ y thì con đỗi, khỗng vỗ đây nỗa.

Tỗ đó hai ông bà ít khi cỗi nhau.

Đôi khi ông nghĩ mỗn cũng lỗi thỗt. Ông nghĩ nỗu khỗng có món tiỗn SSI ông chỗng biỗt làm gị cho ra tiỗn. Ông lỗi nghĩ đỗn vỗ và cỗm thỗ y có lỗi, nhỗng ông đã quen... lỗi rỗi, khố sỗ a đỗi

đãc. Ông đãn s& dãn dãn khóc phóc s& lói bi&ng, nhóng rói c&ng "khóc phóc" lói c&ng lói thóm. Cho đãn khi ông bi> t dãng computer thì s& lói bi&ng c& a ông hót thu<c chóa.

-Ông xem gã trong cái mãy đão mãt khóng rói nó ra đãc lóy mãt phót vãy?

-Nhi&u c&ai hay lóm bãi! Báo chí trên khóp thó gi&ng. Rót ti<c mãn khóng rón hóm tóng đãc. Thủ Ngãi Hai s& p chó cho tôi cách tró hóa đãn bóng computer. Khói c& n gi&ng, khói tón ti<n tem. Mãn c& ...gãi ló ngãn hóng tó đãng tró hót.

-Khóng c& n thi<t lóm đãu. Nhó mãn chó có vãi c&ai hóa đãn, nhó mãn đãu phói c& s& kinh doanh.

-Bi> t vãy nhóng ró ràng ló ti<n. Thủ Ngãi đãi nóy mãt khóng dãng phóng ti<n khoa hóc kó thu<t thót ló quã.

Bà nghĩ ông nói c&ng c&ai lóg, hón nóa ông dãng computer thì c&ng c&ai lóg lónh mãn nhóu nhót hay ngãi đánh c&ai ngo>i công vi<n nhó mãy ông Tóu.

Mãt hóm bà Th&n thóy ông ngãi tróc computer gã, chó vãi mãt ngãn tay.

-Ông vi>t gã vãy?

-Tôi vi>t truy<n.

-Ông mã vi>t truy<n?

-Đây bà xem thử có hay không?

Bà Thìn đắc xong phê bình:

-Tôi không rành ba cái chuyen này nhung tôi thay sao ông cù lop đi lop lì cái đon cô...gi đó cùt nghĩa vui tình yêu. Chỗ cùn nói mệt lòn là đù.

-Bà cũng tinh thết. Nhưng không lop lì nhieu lòn sù đùc giù không nhù, không hiểu đon sau. Đù tôi bù bùt.

-Nhưng tôi thay ông viết gì mà lâu quá. Ba bùn ngày chia đùc mệt trang.

-Sao bà hay đù ý đùn công viếc cùa tôi vui. Hình nhù cái gì trong nhà này bà cũng kiêm soát. Bà kiêm soát cù thằng Hai nha. Bà làm nhù không có bà thì cha con tôi chát hột.

-Bây giờ tôi chia nói chuyen này thôi. Tôi thay ông viết không ồn, không báo nào đăng đâu.

-Cái bà này...Bà biết gì mà phê bình.

-Bù ông tèo ngùi làm nail sút buồi sao. Thị giù rùnh tôi đùc rùt nhieu sách báo. Tôi biết thù nào là hay đù.

-Ôi chà! Bà không khuyễn khích tôi, mà còn... Người ta nói: "Sau lồng người đàn ông có người đàn bà". Bà mà là vui ông Tú Xêng thì chêng bao giờ có tên đùng Tú Xêng. Bà làm tôi nôn quá.

Bà Thìn chung biết nói sao thêm nữa và i ông. Bà thấy ông có vẻ "tào lao" quá. Hình như đoán biết ý nghĩ của và ông Thìn tiếp:

-Nghệ làm thợ nail của bà ai làm mà chung đục. Bù bà tống tôi làm không đục sao. Tôi không làm chung vì sờ bà... mệt mỏi mà thôi. Có chung làm thợ nail hành diệu lõm sao. Còn... làm nghệ tôi, bà thợ đụn computer in bài diệu văn của Steve Jobs, in cái logo mới có hình Steve Jobs đục không?

Bà đụn nói gì đó rất có lý lõi nhung rõ i im. Bà biết ông là người già mệt, cãi lõi chung thêm ỏa, thung con trai nghe thêm phiền.

Bà Thìn thợ biết lý do chính ông và Việt Nam là gái. Bà nghĩ bà không "làm tột bùn phun quan trung nhút" của một người và thì đụ ông và Việt Nam chung cũng chung sao. Tòn tién? Bùt quá vài ba tháng tién SSI. Cái thói ỏ dứ và hàm răng sún của ỏng thì khó mà tìm ra đục một "con nhút" nào ỏ Mù cho ra hồn.

Ông Thìn nghe bà tộ chung và Việt Nam và i ông, mệt quá và đậm ra thung vui. Ông đùn dác đì tim cái máy hút bụi.

-Bà có thấy cái máy hút bụi ỏ đâu không? Tôi mới thấy nó ỏ đây mà.

-Ông thấy nó tháng trung, chung không phai mới thấy đây. Có khi nào ông mó tay nó đâu mà biết. Nó bù hùng, tôi và lâu rủi.

-Đó tôi đi mua cái khác.

-Khỏi, Thung Hai đi mua rồi.

Ông lăng xăng đi khéo nhà nhõng rẽi ngõ n ngõ i ra, không biết nên làm gì.

-Ông chém véc thu gõn mõ giày dép lõi là xong. Khéo cõn làm gì thêm.

Nghe véc nói ông Thìn ngõc nhiên, lõm bõm:

-Hả? Sao bà lỵ thõy mõ giày dép đõ lõn xõn mà mình không thõy. Chõc mình bõ "con nhõ" hõp hõn rẽi.

Phõi, suõt năm nay gõn nhõ không lúc nào ông không nghĩ đõn Tuyệt.

Sõ là Tột véc rẽi Đè Nõng, đang lang thang ngang qua mõy quán nõõc, quán bia lõ trên đõõng Nguyõn Hõu Thõ thì có thõng nhõ chõng 15, 16 đõn mõi ông:

-Chú! Có mõy em ngon lõm.

Ông đõnh giõ nhõ không nghe, đi thõng, vì lõ đây gõn nhà bà Mùng quá, nhõng rẽi nghĩ:

-Thõng nhõ này biõt ngõõi biõt cõa lõm. Nõ mõi mình tõc là biõt mình còn "gân". Nõ lõi gõi mình bõng chú, chõ không gõi bõng bác hay ông, tõc là thõy mình chõa phõi "mõm non nghĩa đõa".

Ông theo thõng nhõ vào tiõm. Các cô đõn bên ông, gõi ông bõng "Anh". Ông đõa tay chào lõy lõi rẽi đi thõng đõn quõy, vì thoáng thõy sau quõy có mõt phõ nõi trông khá đõp nhõng... già nhõt nõi đây, nghĩa là chõng 40 tuõi. Ông thích lõa tuõi này cõa phõ nõi, hình nhõ hõ "có tình" hõn. Ông không thích mõy "đõa cháu" nhõ mõy cô véc rẽi. Ông rõt chán cái véc véc làm "chuyõn lõy" véc a cõm cà-rem ăn cõa bõn hõ. Ngõõi phõ nõi chào ông, đõa tay chõ mõy cô. Ông lõc đõu:

-Sao dám mồi tôi. Không sờ tôi là công an sao?

-Tôi ơi anh Việt Kiều thay rõ. Mô, Pháp, Canada...?

-Mô.

Chuyện trò mệt hói ông đánh bộ nói:

-Xin lỗi. Tôi thích...tôi thích...nhưng...nhưng cô đỗi c không?

Nghĩ phỏn tròn mệt nhìn ông ngạc nhiên, có vẻ nhẽ cô chả a tảng nghe ai nói vui vui cô. Ông Thìn chát dỗi, gõi mệt chai bia uống, rồi trả tiền ra vé. Hôm sau ông lỗi đền nha. Thay người ném đỗi sau quay chào ông niêm ném, ông lỗi bộ dến, cãi i nói:

-Sao hôm qua cô không trả lỗi.

-Anh nói gì hôm qua em quên mệt.

-Thì...tôi thích người nhường cô...

-Tôi đây thì không đỗi c.

-Cô muộn nói cô không...OK hả?

-Không phai.

-Là sao?

-Đi chung khác thì đặng c.

-Em muốn đi Huế chung không. Chưa 1 ngày thôi.

-Khi nào?

-Mai.

-Một đặng c không? Một "thông chung" mài rảnh coi tiêm giùm.

-Chung em hả?

-Phai, nhưng không sao.

Vậy là ông Thìn đem Tuyệt -tên cô chung - đi Huế.

Thật là một ngày một đêm tuyệt diệu đón vui ông Thìn và hình như đãi vui cung Tuyệt. Tuyệt chung "để lòng" vui hàm răng sún của ông, chung sống lười i cô một chút kết trong răng ông chút nào cả. Đã lâu ông không biết thử nào là mùi vị của đôi môi phai nhạt. Đã lâu, cũng đã trên 15 năm vị ông không hôn ông.

Sau một ngày một đêm, dù sao ông cũng thíc tớ theo lối Mù, ông hỏi Tuyệt trọn khi rời khách sạn:

-Em này! Em có nói đi.

-Gì anh?

-Em muốn anh cho em bao nhiêu?

-Anh nói sao? À, à... Anh cho tôi là người thợ nào? Thợ tè... Thợ tè... khô thân tôi.

Cô ôm một khóc. Ông đã dành xin lối. Hai người lối thêm một ngày một đêm. Ông Thìn hú nhử không còn nhử gì đón vui con Mù nữa.

Chỉ còn một tuần nữa ông Thìn trả về Mù. Ông đã rời khói Mù 22 ngày rày. Ông không dám Việt Nam quá một tháng vì số Quan An Sinh Xã Hồi ngõng cắp tiền SSI. Ông muốn húng tròn nhung ngày còn lối vui Tuyệt. Ông nói vui bà Mùng ông đi Sài Gòn có công việc giao dịch, rủi vui Mù luôn. Bà Mùng có vui không vui:

-Nói răng mà lờ rờa? Dừng đã vui hú, còn giao dịch đùu tớ chỉ nữa.

Nhưng tròn đây nghe nói vui chúc chén ông giỗn lóm vì bù chém tớ ái. Nói vui tớc là chê ông già, dù ròng hai tiếng "vui hú" cũng xoa dịu phòn nào tớ ái cùa ông, nghĩa là bà Mùng tòn ông tớng làm một công việc gì đó Mù. Lòn này vì vui vui trong lòng, ông giỗ giỗng Huỷ, đùa:

-Nói răng mà lờ rờa. Nói rờa mà lờ răng.

Rồi ông nghĩ: "Là thợ t! Vì mình không ghen, mà con mè này loli ghen.".

Ông và Tuyệt sống với nhau như vợ chồng son là một khách sạn khá bít lòp. Hằng ngày sau khi đóng cửa tiệm cô đón đây là với ông cho đến gần trưa hôm sau. Ông quên hẳn việc Tuyệt nói đã có chồng, mà Tuyệt cũng không để ý gì đến việc này. Đứa trẻ lòng thường yêu kính trung Tuyệt, ông không "thắc t" nhữn trắc nua mà ra Ngân Hàng Đầu tư và Phát Triển rút 2000 đô cho Tuyệt. Ngân hàng này cho Việt Kiều và có lô cát ngói ngoái quay c nua đập c gai tiễn tiết kiệm bàng Mè kim. Ông không muộn mờ trả lời mực tiết kiệm tui Mè vì ông bù "kết" ăn tiễn SSI. Tuyệt rầm rầm nêu c mực nhún xép đô-la 2000. Cô đanh đanh nhung ravi ngói loli klop. Cô nói:

-Là ra em không nhún nhung không nhún thì anh tông em chê...

Ông nói:

-Thôi, thôi! Anh hiếu ravi, honey.

Ông qua Mè ravi mà hình ảnh Tuyệt cát lòn vòn trong đoku. Ông bao thung con trai bày cho ông cách chat, cách dùng webcam. Ông nói ông muộn liên lõc vui mày ngói bùn Pháp.

Ngày nào ông cũng chat với Tuyệt. Họ hồn nhau Tật Nhâm Thìn sập nhau. Họ hồn nhau đi Sài Gòn chui, ravi xuống miền Tây, quê cua Tuyệt. Tuyệt rớt biết tiết kiệm cho ông.

-Anh mua vé cùa hàng máy bay Jetstar cho rò. Trò c Tốt vé t Đài Nông vào Sài Gòn rót rò. Em nghe nói mua trên mảng t 2 giờ chiều đến 5 giờ chiều Thủ Sáu Việt Nam thì rót rò, mệt ngói i chè chèng 15 đô mực chuyen. Họ nói đó là "Thủ Sáu siêu khuya mãi". Núi anh không biết mua thì nhỉ ai đó mua. Hình như 2 giờ chiều Thủ Sáu Việt Nam thì bên Cali là 11 giờ hay 12 giờ khuya Thủ Năm. Anh mua vé cho em đi Sài Gòn đón anh. Tôi mình ở Sài Gòn chui vài ngày ravi anh xuống Rạch Giá ăn Tốt vui em. Sau Tốt tôi mình ra Đài Nông, giá vé máy bay cũng rò vì Sau Tốt rót ít ai vù Đài Nông. Anh nên mua bây giờ. Nhỉ mua loli vé rò nhết, vé không trả lui

đó là c.

-Cám ơn em đã biết tiết kiệm cho anh. Anh sẽ làm y như lời em nói.

-Nhưng nghe! Không đúng sai hồn. Vừa rồi anh nói hè vui mà không vui. Lần này anh sai hồn nữa là xem như anh hốt yêu em. Em đi lạy thêm một chặng nữa.

Ông đính vui Việt Nam lần này số đón ngân hàng làm giấy tờ cho Tuyệt đón tên chung trong tài khoản tiết kiệm để ông ký thác tiền. Chỗ còn chuyen tiền cho Tuyệt để Tuyệt ký thác là xong. Theo điều luật cờa ngân hàng ông không thể hay rút khó ký thác tiền từ Mở.

Ngày khai hành còn đón hai tháng nữa mà ông Thìn đã sở hữu va-li, mua quà cáp. Ông dùng thẻ tín dụng cờa bà Thìn để mua vé máy bay, mua quà. Ông ăn tiệc SSI nên mặc tín dụng (credit line) cờa ông rất ít, chỉ có 500; trong khi bà Thìn có làm việc, có khai thuế nên mặc tín dụng khá cao. Ngân hàng đã gửi nhung tờ chào hàng "offer" với mặc bà xin thẻ tín dụng cờa họ. Ông hỏi số ý kiến bà rõ i làm cho bà một thẻ và thêm một thẻ nữa cho ông (additional card) mà cờa con trai lòn nói đùa là "visa, master card ăn theo". Bà Thìn rút ít khi dùng thẻ cờa bà, trong khi ông dùng thẻ cờa ông khá nhiều. Nói dỗi, nếu ông lzeń dùng ra chút thì cũng không xứng đáng. Bà phai trả nợ cho ông. Đôi lúc ông Thìn thấy mình có lỗi với vui nhung khi nghĩ đón tuối tác cờa mình, nghĩ đón Tuyệt, ông lỗi chép miếng:

-Cùng lòn là vài chục năm nữa thôi. Mình chung quay về y bao giờ đón cờa đâu.

Gần đón ngày lên máy bay ông Thìn náo nức không ngừng đón. Ông tưng bừng đón giây phút giao Tuyệt, tưng bừng đón lúc hai người ngồi trong taxi vui khách sốn. "Mình sẽ làm gì trước hốt khi hai người bao giờ vào phòng khách sốn nhau? Dĩ nhiên trước hốt phải ôm, rồi hôn, chỉ không lỗi...". Ông chốt nghĩ đón hàm răng, tiếc rằng mình đã không nghe lỗi vui đi trống răng.

Mặt buồn sáng ông đang sấp áo quần, quà cáp vào vali đón tiêm hôm sau khai hành vui Việt Nam thì thấy bà Thìn tay ngoài cõng bao giờ vào, bù lu bù loa khóc:

-Khòi cò đòi nòa!

Ông Thòn hoòng hòt:

-Sao vòy?

-Khòi sòa sòn va-li nòa!

Ông nói nhò mòu:

-Chòc lòi con mò Mòng. Đòng cò tin...

-Chò Mòng nòi quà ròm mò mà. Tôi khòng nghe lòm đòu. Lòi thèm mòy cò đòi nòu thoòi gòi đòn tiòm nail nòa.

-Ngò i ta đòt đòu.

-Hò có đòien mò i đòt đòu nòi ba mòt.

-Hò ? Hò ? Bà nòi sao?

-Ba mòt ròi, đòng hòn lò chò tôi vò đòt ròut lòng dòng khò. Khòng biòt cò chuyòn tiòn vè ông qua vè tôi đòng khò. Nòu đòng, chòc còng bò phòt.

Ông Thìn ngò ra mòt lát ròi ôm đòu:

-Tròi òi! Cò thò nhò vòy đòng sao

-Chòc chòn ròi òng òi.

-Tròi òi! Sao lòi vòy?

-Ông còng đòng thòng còm quà. Ba nàm nay đà ngoài 90 ròi.